

Maar God zou toch helpen?

Men zegt weleens dat God Zijn overwinningen bouwt op het fundament van tegenslag en verlies, en daar zit veel waarheid in. Hoe vaak lijkt het er niet op alsof alles verkeerd gaat en het schuimende water van de problemen ons tot aan de lippen staat? En toch is er altijd een antwoord en komt er een oplossing. Net als het erop lijkt dat alles verloren is komt er hulp uit een onverwachte hoek. Dat maakt dat de overwinning zoveel zoeter smaakt en ons geloof en onze liefde voor God zo veel sterker worden.

Vaak zijn de sleutelwoorden op die momenten, dat wij door een duister dal lopen dan ook woorden zoals vastberadenheid en standvastigheid in het geloof. Het verhaal van de drie vrienden van Daniël is ons welbekend. Een mooi verhaal en wij lezen het graag voor aan onze kinderen of kleinkinderen. Een slechte koning maakte een beeld en wie zich niet voor dat beeld wilde uitstrekken en de koning aanbad als God werd in een vurige oven gegooid. Dat deden deze mannen dus niet. Maar hoe zou dat verhaal zijn afgelopen als ze hadden gereageerd zoals wij allemaal zo snel geneigd zijn te doen?

Stel je voor dat de Bijbel ons zou vertellen over hun twijfels en angst.

“Heb je het al gehoord...” Sadrach rende de kamer binnen. “Ze gaan ons in de oven gooien.”

“Wat? In de oven?” Abednego bevroor. “Maar God zou ons toch helpen?”

Sadrach schudde mismoedig het hoofd. “God heeft ons verlaten toen Hij ons het beloofde land uitgooide. Toen is het al misgegaan.”

Mesach keek op. Het huilen stond hem nader dan het lachen. “Het is de schuld van de priesters. Die hebben het destijds verknald. En nu moeten wij de prijs betalen. Het is gewoon niet eerlijk.”

“Wat je zegt,” bromde Abednego, “Aan mij heeft het niet gelegen. Ik heb tenminste iedere zaterdag de Heilige Schrift nog netjes opengeslagen, voordat ik met jullie naar het café ging. Ik stel voor dat wij naar de koning gaan en onze excuses aanbieden.”

Sadrach keek hem aan en liet de wijze woorden van Abednego op zich inwerken. Toen knikte hij met zijn netjes geknipte hoofd en mompelde: “Je hebt gelijk, vriend. Het is onze laatste kans. Als wij op God wachten gebeurt er helemaal niets.”

Maar wie wil er nu zo’n slap verhaal aan zijn kinderen voorlezen? Daar wordt niemand beter van en het inspireert je zeker niet om dicht bij God te blijven. Gelukkig ging het verhaal niet zo, maar het zou ook onjuist zijn om te stellen dat de drie vrienden van Daniël geen twijfel kenden en er niet liever vandoor zouden zijn gegaan als dat mogelijk was geweest.

Koning David schreef: “Och, kon ik maar vliegen als een duif, dan ging ik weg en zocht ik elders een plek om te wonen.” (Psalm 55:7)

Ieder mens wordt geconfronteerd met twijfels, angst en onzekerheid. Dat is helemaal geen schande. Maar je moet wel weten waar je met die twijfels naar toe moet gaan. Als je je neerwerpt voor God en Hem bij alles betreft heeft Hij beloofd voor je te zorgen.

En dat is geen loze belofte. Ook al is de lucht inktzwart, God is nog altijd de baas en heeft Zijn oog nog steeds op je gevestigd en Hij kent je zwakheden. Hij vraagt niet van je om iedere uitdaging en elke verleiding met een stoere glimlach op je gezicht uit je leven weg te slaan, want Hij weet dat je dat zonder Zijn hulp niet kunt. Onze zondige menselijke natuur wil maar wat graag dat iedereen ons ziet als sterke, machtige Christelijke strijders die alles aankunnen en lachen om iedere moeilijkheid. De realiteit is dat wij in ons hart zo sterk helemaal niet zijn. Net als de drie vrienden van Daniël en net als Koning David.

Wat zorgde er dan voor dat wij in de Bijbel over die geweldige dingen lezen? Dat was het feit dat ze goed wisten bij wie ze moesten zijn met al hun angsten en twijfels. Ze namen de tijd om hun leven te laten doorlichten voor God, zodat de Meester in hun leven kon werken.

“Ons neerbuigen voor het afgodsbeeld van een rare snuiter die zich onze koning noemt? Ben je nou helemaal!” Hun reactie was heel natuurlijk, heel gewoon. Die kwam niet voort uit het feit dat ze zo veel sterker waren dan jij en ik, maar uit het feit dat ze God telkens weer betrokken bij ieder probleem dat ze hadden. Een vruchtboom doet tenslotte niet zijn best om een appel te produceren. Die groeit automatisch zolang die boom maar in de goede grond staat geworteld.

Blijf dus dicht bij God. Hij laat je nooit of te nimmer vallen.